

ἤτοι τὴν πέραν τῆς Ὀρῶν· εἰς τὴν Βεΐραν· εἰς τὴν Ἐξτρε-
μαδύραν, καὶ εἰς τὴν Τρανσαγαύαν, εἰς τὰς ὁποίας προ-
σίδεται καὶ ἡ Ἀλγαρβία, ὅχι ὅμως ὡς Ἐπαρχία ἀλλ' ὡς
ἴδιον Βασίλειον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Β'.

Περί τῆς Ἐπαρχιῶν, καὶ τῆς ἐν αὐταῖς Πόλεων
τῆς Πορτογαλλίας.

1. Ἡ Βορεία Ἰντεραμνία, Ἐπαρχία ἕσα τῆς Λασι-
τανίας, περικλείεται μεταξύ τῶ Δωρίς, καὶ Μινίε πῶν
ποταμ. Ἐξαιρέτων Πόλιν καὶ Μητρόπολιν ἔχει τὰ Βράκα-
ρα, κοινῶς Βράγαν, ἣτις εἶναι ἀρχαία, καὶ ἰκανῶς ὀρύ-
χωρος, πρὸς τὸν Καβαδὸν ποταμ. κειμένη, με' Ἐρόνον
Ἀρχιεπισκόπου, ὁ ὁποῖος ἔχει ὁμοίως καὶ πνευματικὴν
καὶ κοσμικὴν ἐξουσίαν, καὶ φιλονικεῖ περὶ πῶν φρωτείων τῆς
Ἰσπανίας, με' τὸν Τωλητανὸν Ἀρχιεπίσκοπον· ἀφίσταται
τῶ Αἰγιαλῶ τῶ Ὠκεανῶ 5. λέγες, ὅσας καὶ τῆς Οὐϊαίας
πρὸς Ἀνατολὰς, καὶ λοιπὰς Πόλεις ταύτας. Πόρτις Κά-
λε, κοινῶς Τζικδάτ δὲλ Πιέρτο, καὶ ὑπὸ τῆς Βέλγων
Πορταπόρτ, Πόλις μεγάλη, καὶ Ἐμπόριον περίφημον,
ἐγγύς τῆς ἐκβολῶν τῶ Δωρίς ποταμ. κειμένη, μόλις
μίαν Λέγαν πόρρω τῆς ἄκρας τῶ Ἀτλαντικῶ Ὠκεανῶ,
καὶ 7. λέγες ἀπέχουσα τῆς Βράγας πρὸς Μεσημβρίαν, καὶ
12. λέγ. τῆς Λαμέκας πρὸς Δυσμάς, ἔχει Ἐρόνον Ἐ-
πισκόπου, ὑπὸ τὸν Βράγης Ἀρχιεπ. Οὐίλλα Ρηγία,
κοινῶς Βίλλα Ρεάλ ἤτοι Κώμη Βασιλική, Πόλις περί-
φημος, με' Τίτλον Δεκάτε, ἀπέχουσα τῆς Λαμέκας 4.
λέγες πρὸς Βορέαν, καὶ 3. τῶ Δωρίς Ποταμῶ. ὁ Ποτα-
μὸς, ὅπῃ τρέχει ἀνάμεσα τῆς Βράγας, καὶ τῶ Μινίου
ποταμ. λέγεται Λίμιος, καὶ Λιμαίας, καὶ Ποταμὸς Λί-
θης ὑπὸ τῶ Στράβ. καὶ κοινῶς Λίμα, διὰ τὸν ὁποῖον λέ-
γεται ὁ Μύθος πῶν Μήλων τῆς Δήθης, ἢ κατὰ τὸν
Στράβ.

Στραβ. ὅτι οἱ Κελτικοί, καὶ οἱ Τέρδοι, στρατίσαντες ποτὲ, ἀφ' ἧς διέβησαν τὸν Λιμαίαν ποταμὸν ἐσασίασαν ἀνάμεσοντες, καὶ ὁ Ἡγεμὼν αὐτῶν, ἀφαντος ἔγινεν ὄθρου διασπένδοντες, ἔμεινον ἀπρακτοὶ τὰ ἔργα ἐκ τῆς ἐν ὠνόμασαν καὶ τὸν ποταμὸν, Ποταμὸν τῆς Λήθης. (β)

2. Εἰς τὴν ῥηθεῖσαν Ἐπαρχίαν παράκειται εἰς ἀνατολῶν ἡ Τρασμενταία, λεγομένη ὑπὸ τῶν ἐντοπίων Τράλος Μόντες. Πόλις τῆς ὁποίας εἶναι, αἱ ἐξαίρετοι, ἡ Βεργαντία, κοινῶς Βραγαύτζα, διάσημος μὲ Τίτλον Δεκάτη, εἰς τὸν ὄρειον τῆς Βασιλείας τῆς Λεγιῶτος, πόρρω τῆς Μιραύδας, καὶ Δέπες, καὶ 27. τῆς Βράγας· εἰς αὐτὴν ἦτον ὄρος τῶν Δεκάτων, ἀφ' ἧς ἦλθον ἐκ τῆς Δεκάτος τὸ ἀξίωμα εἰς τὸ Βασιλικὸν ὁ Ἰωάννης, ἐν ἔτει 1640. Μιραύδα, κοινῶς Μιραύδα δὲ Δούρο, Πόλις ὄχυρά πρὸς τὸν Δέρειον ποταμὸν. κοινῶς, κατὰ τὰ ὄρη, ἀπέχεσθαι τῆς Σεντικῆς πρὸς Δυσμᾶς 12. λέγες, καὶ 6. τῆς Βεργαντίας πρὸς Μεσημβρίαν, ἔχει καὶ ὄρειον Ἐπισκόπον ὑπὸ τὸν Βρακάρων Ἀρχιεπίσκ. Ἀκαί Φλαύια καὶ κοινῶς Χαβές, Πόλις πρὸς τὸν Ταμάκιον ποταμὸν. κοινῶς, καὶ πρὸς τὴν Ἰπώρειαν, ἀπέχει τῆς Βεργαντίας πρὸς Δυσμᾶς 10. λέγες, καὶ 15. τῆς Βράγας πρὸς Ἀνατολᾶς. αὕτη ἐλέγετο καὶ Ἀκαί Λαίαι. Οὐίλλα

(β) Παρὰ αὐτάς, αἱς ὑπὸ τῆς Συγγραφῆς μας ῥηθεῖσας πόλεις, εἶναι ἐπὶ τῆ μεσοποταμίᾳ, Καμίνχα, κοινῶς εἰς αἱς ἐκβολαῖς πρὸς Μινίον ποτ. Βίλα Νόβα δὲ Κερβεῖρα, ὄρειον ὄχυρον· Βαλένσα δὲ Μίνχο, ἐ Μονκαῶν, ἐπὶ αἱς πρὸς τὸν Μίνχον ποταμὸν. Μελγασὼ ὁμοίως. Ἄρκος δὲ Βαλδαβίτζ, πόλις μικρὰ πρὸς τὸ δυτικονότιον τῆς Μελγασῶ. Πόνσε δὲ Λίμα πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Βιάνης, ἐπὶ αἱς πρὸς τὸν Λίμαν ποταμὸν. μὲ ἀραιοπέτρω γέφυραν. Βιάννα, μὲ λιμένα εἰς αἱς ἐκβολαῖς πρὸς Μίνχον. Ἐποζένδε, μὲ λιμένα εἰς αἱς ἐκβολαῖς πρὸς Καυάδα ποταμὸν. πρὸς τὸ νότ. τῆς Βιάνης. Βράνκοι, εἰς αἱς δεξιὰ πρὸς αὐτὸν ποταμὸν. πόλις περιτελισμένη. Βίλα δὲ Κόνδε, μὲ λιμένα πλησίον τῶν ἐκβολῶν πρὸς Ἀβε ποταμῶ. Γυμαρκίν, Ἀμαρῶτα, ἐ Καναυζές.

λα Ουϊτιώσα, κοινῶς Βίλλα Βικῶσα, Κάστρον με λαμ-
 φρότατον Παλάτιον, εἰς τὸ ὁποῖον πρῶτον ἦτον ὁ Θρόνος
 τῆς Δακῆς τῆς Βεργαντίας, ταυῦ δὲ πρὸς τρυφὴν, καὶ ξε-
 φάπτωσιν πῶν Βασιλέων τῆς Πορτογαλλίας, ἀπέχει τῆς
 Πιάξ Αὐγέσης πρὸς Δυσμᾶς 7. λέγες, καὶ τῆς Ἐβώρας
 πρὸς Ἀνατολᾶς 9. περί αὐτὴν πρὸ ὀλίγων ἐπὶ κατεκά-
 πησαν οἱ Ἰσπανοὶ ὑπὸ τῆς Λασιτανῶν. (α)

3. Ἡ Ἐπαρχία τῆς Βείρας, (β) παρεμπίπτει ἀνα-
 μεταξύ τῆς Δαρείς, καὶ τῆς Μόνδα τῆς ποταμ. καὶ ἔχει Πό-
 λεις, τὴν Λαμέκαν κοινῶς Λαμέγο, με Θρόνον Ἐπισκό-
 πη, ὑπὸ τὸν Βρακάρων Ἀρχιεπίσκοπ. ἀπέχουσα τῆς Δα-
 ρείς ποταμ. 3. μόνον Μίλια, μέση ἔσα τῆς Βρακάρων
 πρὸς τὸν Καικίαν, καὶ τῆς Γαρδίας πρὸς τὸν Ἀφρικόν, καὶ
 12. λέγες ἀφισαμνή τῆς Πόρτε Κάλε (γ). Οὐίσειον, ἡ-
 τις καὶ Δαγκία λέγεται, καὶ κοινῶς Βισέα, Πόλις με Θρό-
 νον Ἐπισκόπη ὑπὸ τὸν Βρακάρων Ἀρχιεπίσκοπ. πλη-
 σίον τῆς Δομοντορίας ποταμ. κειμένη, 9. λέγες ἀπέχουσα
 τῆς Λαμέκας πρὸς Μεσημβρίαν, καὶ 12 τῆς Γαρδίας
 πρὸς Δυσμᾶς. Καυάρα, κοινῶς Αὐεῖρο, Πόλις ἐρύχω-
 ρος, πρὸς τὰς ἐκβολὰς, τῆς Οὐάγου ποταμ., καὶ πλησίον
 σμικρῆ Κόλπη, ἀπέχουσα τῆς ἀκρας τῆς Δυτικῆς Ὠκεα-
 νῆς μίαν μόνον Λέγαν, καὶ 2. ἀπὸ τὴν Ταλάβεικαν πρὸς
 Δυσμᾶς. Ταλάβεικα, καὶ Ταλάβειγα, κοινῶς Ταλέγα,
 Πόλις ποτὲ, ταυῦ Κάμη, πρὸς τὸν Οὐάγον ποταμ. ἀ-
 νω πῶν ἐκβολῶν αὐτῆς δέκα λέγες Πορτογαλλικαῖς πρὸς
 Ἀνατολᾶς, καὶ 10. τῆς Κοιμβρίκης πόρρω πρὸς Βορῆαν.
 Γαρδία, κοινῶς Γαάρδα, Πόλις με Θρόνον Ἐπισκόπη,
 ὑπὸ

(α) Τόρρε δὲ Μονκόρβο, φέρειν ἐπάνω λόφῳ τινὸς κημεῖον.

(β) Αὕτη ἐτιμῆθη με τίτλον Περγκιπος πρὸ 1734. ὑπὸ Ἰωάννη
 α' Ε'.

(γ) Πλησίον αὐτῆς κᾶται ἔν ἡ Φεῖρα, (λαγκοβείγα). Βινχέλ,
 Ἀλμείαδ. Πεναμακόρ, Κατίλα Βράκο, Ἐσκειρία, Μεντιμόρ ἔ
 Βέλχι.

ὑπὸ τὸν Οὐλισίπωνος, ἤτοι τὸν Λισαώνας Ἀρχιεπίσκοπο ἀπέχουσα τῆς Λαμέκας 14. λέγες, καὶ 10. τῆ Βισέου, Ἰγαίδιτα, κοινῶς Ἰδαγχα, Πόλις σμικρὰ, ἀπέχουσα τῆς Καυείας 6. λέγες πρὸς Δυσμάς, καὶ 6. τῆς Ἀλκαύταρα πρὸς Βορέαν· παράκειται ταύτῃ τὸ Κάστρον, λεγόμενον Ἰδαγχα Ἀνεέβα, τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατὸν νὰ εἰπωθῆ καὶ νέα Ἰγαίδιτα. Κορίμβεικα, κοινῶς Κοινδέτζα Λαβιεία, Πόλις ποτέ, πανυῶ Κώμη, ἐκ τῆς ὁποίας τῆς κρημνισμάτων ἀνηγέρθη, πόρρω αὐτῆς τρεῖς λέγες, ἡ νέα Κορίμβεικα, κοινῶς Κοίμβρα, Πόλις μεγάλη καὶ περὶ φημος πρὸς τὸν Μόνδαν ποταμ. μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπος ὑπὸ τὸν Λισβώνας Ἀρχιεπίσ., καὶ μετ' Ἀκαδημίαν διάσημον, πεθεῖται ὑπὸ τῆ γ'. Ἰωάνης τῆ Βασιλέως, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὀνομάζεται κατ' ἐξοχίαν τὸ Κοριμβεικήνσιον Κολέγιον. Αἰμίτιον, κοινῶς Ἀγυέδα, ἢ Ἀγυέδα Πόλις πρὸς τὸν Ποταμὸν τῆ αὐτῆ ὀνόματος, τὸν ὁποῖον λέγει ὁ Πλίνιος ν' ἀπέχη τῆ Μινίε ποταμ. 200. Μίλια πρὸς Νότον· ἡ δὲ Πόλις ἀφίσταται τῆς Κοριμβεικῆς 11. λέγες πρὸς Βορέαν· λογιάζουσι τινές, ὅτι ἔτος ὁ Αἰμίτιος ποταμ., νὰ ὀνομάζεται καὶ Ποταμὸς Λήθης, καὶ περὶ αὐτὴ νὰ λέγεται ὁ Μύθος, καὶ τὰ λοιπὰ.

4. Τετάρτη Ἐπαρχία τῆς Πορτογαλλίας εἶναι ἡ Ἐξτρεμαδέρα, κειμένη κατὰ τὰς ἐκβολὰς τῆ Τάγυε ποταμοῦ ἑτέρα τῆς Ἐξτρεμαδέρας τῆς Ἰσπανίας. Μητρόπολις ὅχι μόνον ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, ἀλλὰ καὶ ἅλα τῆ Βασιλείου τῆς Πορτογαλλίας, εἶναι ἡ Οὐλυσιπών, ἤτοι κατὰ τὸν Στράβωνα ἡ Ὀδυσεΐα, κοινῶς λεγομένη Λισβῶνα, καὶ Λισβῶνα, καὶ ὑπὸ τῆ Πτολεμαίικῃ Ὀλιος Ἰπών, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆ Ὀδυσεΐως κατὰ τινος, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πάλαι ἦταν διάσημον ἱερὸν τῆς Ἀθλίνας, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφαίνοντο ὑπομνήματα τῆς πλῆθους τῆ Ὀδυσεΐως· τάνυῶ εἶναι Πόλις μεγαλωτάτη, καὶ περὶφανεστάτη, καὶ Ἐμπόριον μέγιστον ἀπάσης (ὡς εἰπεῖν) τῆς Εὐρώπης, κειμένη πε-

εἰ τὰς ἐκβολὰς τῷ Τάγῳ ποταμῷ, μίαν μόνω λέγαν ξέ-
 μακρα τῆς ἐκβολῶν αὐτῆ, εἰς τὴν ἀνάχυσιν τῆς Ὠκεανῆ,
 ἢ καὶ 2. Ἰσπανικὰς λέγας, ὑπὸ τῆς ἀκρας τῆς Ἀτλαντικῆς
 Ὠκεανῆ πρὸς Ἀνατολὰς, ἔχουσα Διμυρία χωρητικὸν, καὶ
 φρέμιον ὀχυρώτατον, μετ' Ἐπίσκοπον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ μετ'
 Ἀκαδημίαν, τεθεῖσαν ὑπὸ τῆς δ'. Νικολάου Πάπα, ἐν ἔ-
 τει 1290. εἰς αὐτὴν εἶναι καὶ ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Βασιλείας, καὶ
 Ναὸς μεγαλοφυετής, καὶ θαυμασίας κατασκευῆς, ἐπὶ ὁ-
 νόματι τιμώμενος τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Θεῆς θαυμασά-
 τῆς αὐτῆς Πόλεως εἶναι, τὸ κοινὸν Σιτοφυλακεῖον, τὰ Βα-
 σιλικὰ, καὶ τὸ Ἐκδοχοχεῖον ἅπαντα ἡ Πόλις περιέχει
 λόφους 5 ἢ 7, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι αἱ οἰκίαι, καὶ ὀχυρὰ,
 μετ' αὐτῆς Κασέλλια, καλέμενα ἔτι, Βίλσον Σαὺ Γελιά-
 νο, Γαβέτζα, Σέκκα, Ἀντέττο, καὶ Κάκκια. ἐδιώχθη-
 σαν ἀπ' αὐτῆς οἱ Μαῦροι ἐν ἔτει 1147. μία εἶναι αὐτῆ-
 πῶν τεσσάρων μεγίστων Πόλεων τῆς Εὐρώπης, αἵ τινες εἰ-
 σὶν αὐταί, Κωνσταντινούπολις, Παρίσιον, Μοσκοβία, καὶ
 Λισβῶνα ἀφίσταται τῆς Ἀκρωτείς τῆς Σελίνης πρὸς Ἀ-
 νατολὰς λέγας 6, τῆς Ἱερῆς Ἀκρωτείς, πρὸς Βορῆαν 33,
 τῆς Πορτογάλου πρὸς Νότον 46, τῆς Ἰσπαλίας πρὸς Ἰτα-
 λίαν 56, καὶ τῆς Πάξ Αὐγένης πρὸς Δυσμὰς 32. πλη-
 σίον αὐτῆς εἶναι σμικρὰ Πόλις, Βέλεμ καλεμένη, καὶ ἀ-
 κριθὴ διὰ τῆς Τάφης τινῶν Βασιλέων. Λερία, κοινῶς Λερί-
 ρια (Καλλίπο) Πάλιν μετ' Ἐπίσκοπον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν
 Οὐλισίπωνος Ἀρχιεπίσκοπον. Σκάλαβις, καὶ Σκαλαβί-
 σκος, ὑπὸ τῆς Πτολεμῆ: κοινῶς Σαντέρου, λαβῆσα τὸ ὄνο-
 μα ὑπὸ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης τῆς Παρθένου, λαβῆσης ἐν
 αὐτῇ τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρικὸν θάνατον, Πόλις πρὸς
 τὸν Τάγον ποταμῷ. κειμένη, πόρρω τῆς Λισβῶνας 13,
 λέγας πρὸς Ἀνατολὰς ἠλευθερώθη αὐτὴ ὑπὸ τῆς Μαύ-
 ρων μετ' ἐμπεδωτὸν αὐτῶν, ἐν ἔτει 1186, ὑπὸ τῶν
 Χριστιανῶν. Ναβατίον, καὶ Νακατίον κοινῶς Τομάρ, τὸ
 ὁποῖον μᾶλλον ἀνηγέρθη ἐκ τῆς κρημνισμάτων τῆς Ναβα-
 τίς,

τίου, Πόλις είναι μεγάλη πρὸς τὸν Νάβανον ποταμὸν, πρὸς τὸ Τάγμ ποταμ. 3, λέγεις πρὸς Βορέαν, κὴ 8, τῆς Σκάλαβις πρὸς τὸν Καικίαν, εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν εἶναι ἡ Κατοικία τῆς ἱερᾶς Τάξεως, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Στράτομα τῶ Χεισῶ. αὐτὰ τὰ Τάγματα, τὰ ὁποία ἱερὰ τάξεις ὀνομάζονται, εἶναι ἀνθρώπων πολεμικῶν, ἀεισκόμμενα ὅσον εἰς τὴν Πορτογαλίαν, ὅσον κὴ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, κὴ Μάγιστροι αὐτῶν εἶναι οἱ Βασιλεῖς· ἔχουσιν εἰσοδήματα πλεσιώτατα, διατάχθησαν πρῶτον εἰς διαφθεύσειν τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι χρεῶσαι τὰ φυλάττωσαι τὰς διαταχθείσας Κανόνας τῶ Τάγματος αὐτῶν, τὰ ἀναγιγνώσκουσι τὰς Κανονικὰς Ὁρας, κὴ ἄλλα παραπλήσια. Κετόβεκα, κὴ Κατόβεξ, κοινῶς Σετέβαλ, κὴ ὑπὸ τῆς Βέλγων Σαίντ Οὔβερ, Πόλις ὀχυροτάτη, κὴ πειθήνιος κὴ διὰ τῶ Λιμνίου ὅπῃ ἔχει, ὅς τις αἰεὶ ὑπὸ Νηῶν πληρῆται; κὴ διὰ τῶν πραγματειῶν, ὅπῃ εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν γίνονται· κεῖται πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῶ Καλλίποδος ἢ Πολύποδος ποταμ. τῶ κοινῶς λεγομένου Γαδαῶν, ἀπέχει τῆς Λισβώνας 6. λέγεις πρὸς Νότον, κὴ 6. τῶ Βαρβαεῖς Ἀκρωτεῖς πρὸς Ἀνατολὰς (τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο δι' Σπιχέλ καλεῖται, κατὰ τὰς ἐκβολὰς τῶ Τάγμ ποταμ. ἀεισκόμενον, ὅπῃ παράκειται κὴ τὸ Βαρβαρικὸν Ὄρος, κοινῶς Μόντε Ράβιδα, κὴ 16. τῆς Ἐβώρας πρὸς Δυσμὰς. Σαλακία, κοινῶς Ἀλκακέρ δὲ Σαλ, Πόλις ποτὲ, τερνυῶ δὲ Κώμη πρὸς τὸν Ζαδαῶν ποταμ. ἀφίσταται τῆς Λισβώνας 14. λέγεις πρὸς Εὐρον κὴ 6. τῆς Ἀκρας τῶ Ἀτλαντικῆ Ὠκεανῆ πρὸς Ἀνατολὰς. Ἀλίου Βαρῶτα, κοινῶς Ἀλιεβαρῶτε Κώμη, πειθήνιος αὕτη ἐγινε διὰ τῆς νίκης, ὅπῃ ἔκαμεν Ἰωάννης ὁ Βασιλεὺς κατὰ τῶν Κασελλανῶν, ἐν ἔτει 1386, ἀφίσταται τῆς Λειψίας Πόλεως 4. λέγεις, κὴ 2. τῶ Ὠκεανῆ. Ἀλμείνον, κοινῶς Ἀλμειν Πόλις σμικρὰ, πρὸς τὸν Τάγον ποταμ. ἔξουαντίας τῆς Σαντέρου Πόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν συνηθίζε.

Ζίζουσι οὐ Βασιλεῖς νὰ διάγωσι πρὸς ἐξεφάνωσιν. Ἀλαγκέρα, ἥτις καὶ Ἱερόβεια ποτὲ ἐλέγετο, κοινῶς Ἀλαγκέρ, τὸ ὁποῖον ἐξηγεῖται Ἱερόν, καὶ Ναὸς ἔσθ' Ἀλαίων, Πόλις πρὸς τὸν Τάγον ποταμ. κειμένη, καὶ 9. λέγεις τῆς Λισβώνας ἀπέχουσα. (α)

5. Ε'. Ἐπαρχία τῆς Πορτογαλλίας εἶναι ἡ Τρανσαγαυά, ἥτις καὶ Ἀλλουπέιο καλεῖται, μεταξύ τῶ Τάγου, καὶ τῶ Ἰννα πῶν Ποταμῶν καὶ τῆς Ἀλγαρβίας τῷ λόγῳ τῆς Λισβώνας περιεχομένη, τῆς ὁποίας πρωτεύουσα Πόλις εἶναι ἡ Ἐβόρα κοινῶς Εὐόρα, μεγάλη, καὶ περὶ φημος, εὐδὸν Λόφων κειμένη, ἔχουσα Θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ Ἀκαδημίαν, τεθεῖσαν ὑπὸ Ἐνεῖκε τῶ Καρδινάλειος, τῶ ὕστερον Βασιλέως γεγονότος, ἀπέχει δὲ τῆς Πάξ. Αὐγύστης πρὸς Δυσμάς 16. λέγεις, ἀπὸ τῆς Λισβώνας πρὸς Ἀνατολὰς 20. καὶ ἀπὸ τῶ Ἰννα ποταμ. 8. αὕτη ἡ Πόλις κατεπολεμήθη ὑπὸ Ἰωάννη τῶ Ἀνσεῖς, ἀλλ' εἰς ὀλίγας ἡμέρας, διώξαντες τῶς Ἰαπανῶς οἱ Κασσιτανοὶ ἰχυρῶς, ἀπ' αὐτῶν τὴν ἀνέλαβον, ἐν ἔτει 1663. Ἐλβα, καὶ Ἐλβας, καὶ κοινῶς Ἐλβα, Πόλις ὄχυρά, μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἐβώρας Ἀρχιεπίσκοπ. πρὸς τὸν Καϊόλαν ποταμ. μίαν μούλιον λέγαν ἀφισαμένη τῶ Ἰννα ποταμ. καὶ 12. τῆς Ἐβώρας πρὸς Ἀνατολὰς, ματαίως περιεκυκλώθη ὑπὸ τῶν Ἰαπανῶν, ἐν ἔτει 1659. οἱ τινες κατεκόπησαν, καὶ πολὺν φόρον ἔπαθον ὑπὸ τῶν Λασιτανῶν σῶζεται προσέτι εἰς αὐτὴν ἡ κατασκαδαθεῖσα ὑδραγωγία ὑπὸ τῶν Ἀρχαίων Ῥωμαίων. Πόρτες Ἀλάκεις, κοινῶς Πορταλέγρε, Πόλις ὄχυρά, μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν

(α) Τόρρες Βέδρας, πόλις παλαιὰ κειμένη πρὸς τῆ θάλασσαν εἰς τὸν Ζίζανδρον ποταμὸν. Μάφρα, ἀπέχουσα τῆς Λισβώνας 6. λέγας περὶ φημος διὰ τῶ Μοναστήριον τῶ ὑπὸ τῶ Ε', Ἰωάννη κτιθεμένη. Κίντρα, ἀπέχουσα τῆς Λισβώνας 4. λέγ. ἐπαύω μιᾶς παιδείδος ὄρου τινος κειμένη, ὡς ὁποῖα οἱ φράσαι ἐγκάσσοι ἦσαν Ἕλληνες, Κασκαίς, πόλις πλησίον τῶ ἀκρωτηρίου τῶς Ρόκκας.

τὸν Βρακάρας Ἀρχιεπίσ., κειμένη πλησίον τῶν πηγῶν τῆς Κάϊα ποταμ. πόρρω τῆς Ἑλβας πρὸς Βορέαν 9. λέγεται Ἰσπανικαῖς, καὶ τῆς Βαλεντίας Ἀλκαύταρα πρὸς Δυσμὰς· αὐτὴ ἢ Πόλις ἐλέγετο καὶ Ἀμαία Πάξ Ἰβλία, κοινῶς Βεΐα, Πόλις τιμημένη μὲ Τίτλον Δεκάτη, καὶ καλῶς ὀχυρομένη, 2. λέγεται ἀφισαμένη τῆς Ἄνα ποταμ., καὶ 13. τῆς ἄκρας τῆς Ἀτλαντικῆς Ὠκεανῶ. Ὀλιβουτία, κοινῶς Ὀλιβούτζα, Πόλις ὀχυρὰ, πρὸς τὸν Ἄναν ποταμ. κειμένη, αὐτὴ ἐπάρθη ὑπὸ τῶν Κασελλάνων ἐν ἔτει 1658. ἀλλ' ὕστερον ὑπὸ τῶν Λασιτανῶν ἀεληθήθη, διὰ τῆς ἐν τῇ Δισβώνη σιωθύκης, ἐν ἔτει 1668. Σέρπα, Κάστρον ὀχυρὸν, ἐν λόφῳ κείμενον, πλησίον τῆς Ἄνα Ποταμῶ. Οὐρικον, κοινῶς Οὐρίκβε, Κάστρον τῆς Ἀλφόνσε, διάσημον μὲ τὴν γεγονῆσαν νίκην κατὰ τῶν Μαύρων, ἐν ἔτει 1135. Ἐξτρέμα, κοινῶς Ἐξτρεμότζ, Πόλις ὀχυρὰ, πρὸς τὸν Τέραν Ποταμὸν κειμένη, πόρρω τῆς Ἑβόρας 8. λέγεται πρὸς Ἀνατολὰς, καὶ ἄλλας πόσας τῆς Ἑλβας πρὸς Δυσμὰς, καὶ τὰ λοιπὰ. (α)

6. Ἡ Ἀλγαρβία εἶναι τὸ ἕχατον καὶ Μεσημβρινὸν μέρος τῆς Πορτογαλικῆς Βασιλείας ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ, μὲ ὅλον ὅπερ αὐτὴ εἶναι ἢ σκωτέρα Ἐπαρχία πασῶν τῶν ἄλλων

(α) Παρὰ τὰς ῥηθείσας πόλεις εἶναι ἔτι ἡ Μονταλάω, ἐπίτινος λόφος, ἡ Νίζα ἐπὶ τὸ ἀνατολικονότιον τῆς Μονταλάω. Κασίλ. δὲ Βίδε· αὐτὴ κεῖται πλησίον τῶν Ἰσπανικῶν ὄρων, ἔσθλινον ξέμακρον πρὸς τὰς ποτ. ταύτων δέλεσι τινὲς γὰρ ἦναι ἢ τῶν παλαιῶν Νόρβα Κασάρνα. Κράσο, ἔσθλινον, ἐπὶ τῶν ποταμ. πρὸς αὐτὸ ὄνομαστος. Βενουέντε (Ἀείθιον Πραπέριον) πλησίον τῆς Τάγυ. Ἀρονσίζ. Κάμπο μαῖορ μεταξὺ τῶν ποταμῶν Κάφα καὶ Γλόρα, πόλις ὀχυρὰ κειμένη ἐν μίᾳ χαμηλῶν πεδιάδῃ, καὶ πλησίον ταύτης ἐπίτινος λόφος κεῖται ἡ Ἑλβας. Βίλα Βιαόζα πλησίον τῆς Ὀλιβούτζας ἐπὶ τῶν ποταμ. ἐν ἑνὶ μικρῶν ποταμῶν. Μυρία ἐπίτινος λόφος, ἐν τῇ ἀεριστῆ τῆς Γαδιανά ποταμ. ἔσθλινον ταύτης ἡ Μύρα (Ἀρκεϊτάου). Μέρωλα, πόλις πλησίον τῆς Οὐρίκης, παραπλάσιμος, ἔσθλινον τῆς Ἀλμαδοβάρ.

ἄλλων τῆς Ἰαπωνίας, περιχομένη ἀπὸ τῆ Βορείας ὑπὸ
 τῆς Πορτογαλίας, ἀπ' Ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Ἀνδαλουζίας,
 ἀπὸ Μεσημβρίας καὶ Δυσμῶν ὑπὸ τῆ Ὠκεανῶ, λέγεται
 κοινῶς Ἀλγάρβε, λαβῆσα τὴν ποιαύτην ὀνομασίαν ἀπὸ
 τῆς εὐθυμίας τῆ τύπε, ἥτοι πῶν Κάμπων, ὅτι κατὰ τὴν
 πῶν Μαύρων Διάλεκτον, ἕως ἐξηγεῖται ἔπροςέθη αὐτῇ
 ἡ Ἐπαρχία μετ' Ἰττλον Βασιλεία εἰς τὴν Πορτογαλίαν,
 εἰς τὸν καιρὸν τῆ γ'. Ἀλφόνσε, ὅταν ὁ Βασιλεὺς τῆς
 Πορτογαλίας ἔλαβεν αὐτὴν ἐκ τῆ Βασιλείας τῆς Κα-
 σελλίας, εἰς χάριν προικὸς, συνοικήσας μετὰ τῆς αὐτῆ
 πόλεως Ουγατρὸς τῆς Βεάτερος, εἰς γάμον κοινωνίαν.
 Πόλις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας εἶναι Οὐϊκτώλαι, λιμὴν
 τῆς Γαλιωβρηγηνησίων, κοινῶς Σαὺ Βιτζόντε Πόλις καὶ Λι-
 μὴν κατὰ τὸ Ἱερὸν Ἀκρωτήριον, τὸ ὁποῖον κοινῶς κα-
 λεῖται Κάπο δὲ Σαὺ Βιτζόντε, εἰς τὴν ἄκραν γωνίαν
 τῆς Δύσεως, καθὼς καὶ ὁ Σράβων λέγει Βιβλίῳ γ'. Τῆ-
 ς, τὸ δ' ἐστὶ δυτικώτατον, εἰ τῆς Εὐρώπης μόνον, ἀλλὰ καὶ
 τῆς Οἰκουμένης ἀπάσης σημεῖον· καὶ δὴ τὴν προσεχῆ τῆ-
 ς τῆ χώραν, Κένεον ἐκάλεον, ἥτοι Σφῆνα. Κένεον ἀκόμη
 λέγεται καὶ τὸ Ἀκρωτήριον, τὸ ὁποῖον κοινῶς ὀνομάζεται
 Κάπο δὲ Σαὺ Μαρία, πλησίον τῆς Φάρε Πόλεως. Λα-
 κόβεκα, κοινῶς Λάγος, Πόλις ὀχυρὰ, μετ' Φρέιον, καὶ
 μετ' Λιμνία, κατὰ τὸν Γαδειτανὸν Κόλπον 5. λέγες Ἰαπα-
 νικαῖς ἀφισαμένη τῆ Ἱερῆ Ἀκρωτεῖα, καὶ ἄλλας πόσας
 τῆς Σίλβε Πόλεως, καὶ δέκα τῆς Φάρε πρὸς Δυσμᾶς,
 Φάρον, κοινῶς Ἰάρο, Πόλις παραθαλασσία, ἔχουσα Λι-
 μνία καὶ Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἐβώρας Ἀρχιεπίσ-
 ταυίρα καὶ Ταύιλα, Πόλις παραθαλασσία μετ' Φρέιον,
 καὶ μετ' Λιμνία, πρὸς τὰς ἐκβολὰς κειμένη τῆ Ξιλίας Πο-
 ταμῶ, καὶ μεταξύ πῶν ἐκβολῶν τῆ Ἄνα ποταμ. πρὸς Ἀ-
 νατολίας, 5. λέγες, καὶ ἄλλας πόσας τῆς Πόλεως Φάρε
 πρὸς Δυσμᾶς· τινὲς πιστεύουσιν, ὅτι αὐτὴ γὰρ εἶναι ἡ
 Βάλσα πῶν Παλαιῶν· ὁ δὲ Σαρσῶν λέγει, ὅτι ἡ Βάλ-
 σα,

σα, να είναι ἡ Ἀλβερφείρα, Πόλις μικρὰ παραθαλασσία, πλησίον τῆς Σίλβες. 18. λέγες ἀπέχουσα, τῆς Παῆς Ἰελίας, καὶ μεταξύ ἕσα τῶ Ἰερῶ Ἀκρωτείε, καὶ τῶ Φάρε. Σίλβεις, κοινῶς Σίλβες, Πόλις ὀλίγον τῆς Θαλάσσης ἀπέχουσα, τὴν ὁποίαν τινὲς λογιάζουσιν νὰ εἶναι ἡ Ὀσόννοβα τῶν Παλαιῶν, ἡ ὁποία ὑπὸ τῶ Στράβ. Σόννοβα μόνον γράφεται. καὶ αὐτὴ νὰ εἶναι τὸ Ἐσομβάρ, Κώμη, μίαν λέγαν ἀπέχουσα τῆς Σίλβες Πόλεως πρὸς Μεσημβείαν, ἀπέχει ἡ Πόλις αὐτὴ τῶ Ἰερῶ Ἀκρωτείε, 8. λέγες πρὸς Ἀνατολὰς, καὶ 23. τῆς Σαλακίας. Βίλλα νόβα, (α) Πόλις παραθαλασσία, ἑσμακρὰ τῶ Ἰερῶ Ἀκρωτείε, καὶ 2. λέγες πόρρω τῆς Λακοβείκας, καὶ Διμὴν ἀκυσὸς, τὸν ὁποῖον τινὲς θέλουσιν νὰ εἶναι ὁ Διμὴν τῶ Ἀννίβα. ἀλλὰ τῶτον ἄλλοι λέγουσιν, νὰ εἶναι ἡ πλησίον Πόλις Ἀλβορ λεγομένη, ὅπως δέξονται πολλὰ λείψανα, καὶ ἔχνη ἀρχαιότητος. (β)

ΓΕΩ.

(α) Βίλλα Νόβα δὲ Πορτομαῶ. (Πόρτες Ἀννιβάλης.)

(β) Ἄλλη πόλις ἐπὶ πεδιάδος. Κάστρ. Μαρίκο, πόλις μικρὰ εἰς αἰς ἐκβολαῖς τῆς Γαυδαίας.

Ἡ πολιτικὰ διοίκησις τῆς Πορτογαλίας εἶναι Μοναρχικὴ ἔκαστὴ διαδοχῶν, μὲ ὅλον ὅτι ἔστι εἰς ἐλαφιν διαδόχῳ λαμβάνουσι τὴν ἐξουσίαν καὶ αἱ Γαυαίκες ὁ Ἀεθμὸς τῶν ἐγκατοίκων αὐτῶν ἀναβαίνει ἕως 2, 700, 000,

Τὸ ἐμπόριον εἰς τῆς Πορτογαλίας εἰς αἰς παλαιὰς χρόνους ἦν οὐ μὲν μεγάλῳ ἐνέργειαν, ἀλλὰ αὐτὰ δὲν ἔχουσιν πῶσω φροντίδα πρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ μῆτε πρὸς τῶν Ἐπιστημῶν ἔμαθήσεων. Εἰς τὴν Ἀσίαν δὲν ποῖς ἐμεγαλὸν ἀποκτώμα ἀπὸ τῶν παλαιῶν, ἐμὴν τὸ Διὸς, ἔστι τὸ Γοῶν, ἐκ τῶν ὁποῖων ἔχουσιν ἐισόδημα χρονικὸν ἕως 15. ἢ 16. μυριάδων. εἰς τὴν Ἀφρικῶν ἔχουσιν ἀκόμη τινὰ ἀποκτώματα εἰς τῆς παραθαλάσσιας τῆς Σοφαλά, τῆς Μελίνδης, τῆς Μοδαβίκης τῆς Κακόνγῳ, Λοαύδας, αἰς νῆσους τῶν ἁγίων Θωμῶν, τῶν Ἀναβῶν, τῆς Μαδέρης, ἔστι τῶν Ἀκόρων, καὶ τὴν Ἐπαρχίαν τῆ Βρεσίλ εἰς τὴν Ἀμερικῶν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Ἰβηρίας, ἢ τοι τῆς Ἰσπανίας.

1. **Ἡ** Ἰβηρία λέγεται κοινῶς Ἰσπανία, τὴν ὀνομασίαν λαβύσα ἀπὸ Ἰβηρος τῆ Ποταμῆ, καὶ ὄχι ἀπὸ τῆς Ἰβήρων, Ἐθνῆς τῆς Ἀσίας, πῶν ἐλθόντων (κατὰ τὸν Βάρρωνα) εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἢ Ἰβηρία ἐκλήθη ὑπὸ πῶν Φοινίκων, τὸ ὁποῖον ὄνομα, κατὰ τὴν αὐτῶν Διάλεκτον, ἢ καὶ τὴν Συριακὴν, σημαίνει Πέρασ τῆς Γῆς. Ἰσπανία δὲ ὀνομάθη (κατὰ τὸν Ἰσίδωρον) ἀπὸ Ἰσπανῆ τῆ Βασιλέως, ἢ κατὰ τὸν Κλεβέριον ἀπὸ τῆς Ἰσάλεως Πόλεως, τὴν ὁποῖαν Πόλιν Σιβίλια κοινῶς λέγουσιν, ὡσαν ὅπως ποτὲ αὐτὴ ἦτον ἡ Μητρόπολις ὅλας ἐπὶ τῆς Βασιλείας· ὅθεν σφάλλουσιν ἐκεῖνοι, ὅπως τὴν γράφουσιν Σπανίαν, ὑπολαμβάνοντες να λέγεται ἔτι, διὰ τὴν ἰσπανιότητα, καὶ ἀκαρπία τῆς γῆς· διότι ἔτις ὁ τόπος τῆς Ἰσπανίας εἶναι ὁ πλέον εὐφορος, καὶ καρπερός, καὶ βρύθει ἀπὸ κάθε ὕλης ἀναγκαίαν, πῶσον εἰς τὴν χρῆσιν τῆς πῶν ἀνθρώπων τροφῆς, ὅσον καὶ εἰς τὸν πλῆτον· ἐπειδὴ καὶ ἐσάθη πληρῆσάτη ἐκ Μετάλλων, Χρυσῆ, Ἀργύρης, καὶ Χαλκῆ, Σιδήρης καὶ τῶν λοιπῶν· ἔτι σήμερον ἐλλείπονται, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἀνοιξασοὶ Ὀπισσαυροὶ τῆς τε Ἀμερικῆς καὶ Ἰνδίας, μεταχειρίζοντες ἐκεῖνες ὡς φροχειρότερες, καὶ πλεσιωτέρες· ἄλλοι δὲ πάλιν λέγουσιν, ὅτι ἐκλήθη Ἰβηρία Σπανία ὑπὸ πῶν Φοινίκων,

ἀπὸ τῶν Λεβηίδων Ζώων, ἔτι παρ' αὐτῶν λεγομένων, τὰ ὅποια Ζῶα δέσκονται ἐκεῖ πανπληθεῖ, ὅμοια ὄντα μὲ μικρὰς Λαγῶνας, Κυνίκλοι ὑπὸ τῶν Λατίνων καλέσονται, οἱ δὲ Ἕλληνας καὶ Γαιωρύχας Λαγιδεῖς αὐτὰ ἀκόμι καλοῦσιν. Ἐκαλεῖτο ἀκόμι αὕτη ἡ Ἰβηρία ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ τελευταία Ἐσπερία, πρὸς διαφορὰν τῆς Ἰταλίας, Ἐσπερίας καὶ ταύτης λεγομένης. ὡσαύτ' ὅπερ τῆς λόγῳ τῆς Ἑλλάδος ἀμφότεραι πρὸς Δυσμᾶς κλίνουσιν, ἢ ἀπὸ τῆς Ἐσπερίας Ἀσέρος, ἢ ἀπὸ τῆς Ἐσπερίας τῆς Ἀδελφῆς τῆς Ἀτλαυτος. ὑπὸ δὲ τῶν Ἑβραίων καλεῖται Σεφαράτ.

2. Αὕτη λοιπὸν ἡ Ἰσπανία εἶναι Ἐπαρχία μεγαλωτάτη τῆς Εὐρώπης, συνεχῆς μὲ τῆν Γαλλίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας χωρίζεται διὰ τῶν Πυρηναίων Ὄρων καὶ πρὸς Νότον κλίνουσα, ὑπὸ τριῶν πλοῦρων τῆς Ὠκεανῆς, καὶ τῆς Μεσογείας Θαλάσσης, δίκην Χερσονήσου περικλείεται. διότι αὕτη περιέχεται ὑπὸ τῆς Ὠκεανῆς ἀπὸ τε Βορέως, Δυσμῶν, καὶ Μεσημβρίας. ὁμοίως καὶ ὑπὸ τῆς Μεσογείας Θαλάσσης ἀπὸ τε Μεσημβρίας, καὶ Ἀνατολῶν, καὶ μεταξύ αὐτῶν τῶν δύο Θαλασσῶν, τῆς Ὠκεανῆς δηλαδή, ἀπὸ Δυσμῶν, καὶ τῆς Μεσογείας Θαλάσσης ἀπ' Ἀνατολῶν, παρεμπίπτει Μῆκος διαστήματος, εἰς λέγες Ἰσπανικαῖς 80; τῆς ὁποίας Χερσονήσου ὁ Ἰσθμὸς εἶναι ἡ Πυρήνη τὸ ὄρος ἀπὸ τῆς Βορέως, μετὰ τὸν Κανταυρικὸν Ὠκεανὸν, πρὸς τὸ ὅποιον Μέρος λέγει ὁ Στράβων Βιβλ. γ'. γὰρ
 ,, εἶναι ψυχρὰ τελείως, πρὸς τῆν τραχύτητι, καὶ παρασκευασμένης προσειληφῆα τὸ ἀμικτον, καὶ ἀνεπίπλεκτον τοῖς ἄλλοις,
 ,, τοις, ὡδ' ὑπερβάλλει τῆν μοχθηρίαν τῆς οἰκίσεως. ἴσον ἔχει τὸ Πλάτος μὲ τὸ Μῆκος, Μιλίων 600, κατὰ τινας μὲ ὅλον ὅπερ ὁ Στράβων λέγει, τὸ Μῆκος αὐτῆς γὰρ εἶναι Σταδίων 6000, τὸ δὲ Πλάτος 500. Δρίσκεται μεταξύ τῆς δ. καὶ ε. Κλίματος. ὅθεν ἡ μεγίστη ἡμέρα εἰς τὸ Μεσημβριώτερον Μέρος εἶναι Ὄρων 18., εἰς δὲ τὸ Βορειότερον Ὄρων 16. καὶ ἡ μισείας. καὶ ὑπὸ μὲν τῶν

E. J. 1875 K. T. H. I. O. A. N. I. A. S. 2006

τῶν Ἀρχαίων ἐδαιρέτο διὰ τῆ Ἰβηρος ποταμ. εἰς δύο Μέ-
ρη, εἶτεν Ἰσπανίας, ὕστερον ἐδαιρέθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων
εἰς τρεῖς Ἐπαρχίας, εἰς τὴν Λασιτανίαν, περὶ ἧς ἐν τῇ
αὐτῆ Τμήματι εἴρηται, εἰς τὴν Βαιτικὴν, καὶ εἰς τὴν
Ταρράκωνησίαν, ἡ ὁποία ὑπερέχει τῇ μεγέθει τὰς λοι-
πὰς δύο, ὁμῶς εἰλημμένης, καί τοι ἡ Βαιτικὴ, ἣτις πα-
ρὰ τῇ Σιφάκῃ Τερρηνταρία καλεῖται, ἀπὸ τῆς Τερρηντα-
ριῶν, ὑπερέχει τῆς λοιπῶν, κατὰ τε τὴν ὀψιμότητα, τὴν
ὀφειάν, καὶ τὴν λαμπρότητα, εἰς τὴν ὁποίαν ἔθετον οἱ
Παλαιοὶ καὶ τὰς Ἐλυσιὰς Κάμπους διὰ τὴν ὀψιμότητα τῆ
ἀέρος, εἰ καὶ ἐνοχλημένη ὑπὸ τῆς Λεβηίδων· εἰς αὐτὴν
ἀπαριθμεῖ ὁ Πλίνιος Πόλεις 175, ὁ δὲ Στράβων 200,
καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἰσπανίαν ἐσάθη τέσσαρες φοραῖς ὁ Θρό-
νος τῆ Ἀρχιερέως τῆς Ῥώμης, ἥτοι τὰ Πάπα, καὶ δεκα-
τέσσαρες ἡ Ῥωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία.

3. Ἡ Ἰσπανία ἅπασα ὑπὸ εἰς Βασιλέα ἐτέλει, ὅταν
οἱ Γότθοι ἐβασίλευον, ἀλλ' ὅτε ὤρισαν αὐτὴν οἱ ἐκ τῆς
Ἀφρικῆς Μαῦροι, ὑπετάχθη εἰς πολλὰς Βασιλεῖς, ἥτοι
Ἡγεμόνας, καὶ εἰς πολλὰ Βασίλεια ἐδαιρέθη, δηλαδὴ, εἰς
τὸ Βασίλειον τῆς Ἀνδαλουσίας, τῆς Γρανάτας, τῆς Μερ-
κίας, τῆς Βαλεντίας, τῆς Ἀραγωνίας, τῆς Ναβάρρας,
τῆς Λεγιώνος, τῆς Ἀσουρίας, τῆς Γαλικίας, τῶν δύο
Κασιλιῶν, τῆς Νήσων τῆς Ἰσπανίας, καὶ τῆς Καταλω-
νίας, μετ' ὅλον ὅπερ ὁ Ἡγεμὼν αὐτῆς, δὲ εἶχε Τίτλον
Βασιλέως· καὶ πρὸς τούτοις, ἦσαν καὶ ἐλάσσονα Βασίλεια
τῆς Σαβραβίας, καὶ τῆς Ριβαγόρτζας, ἀλλὰ τῶν διωχ-
θέντων ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, ἔλειψαν αὐτὰ τὰ πολλὰ Βα-
σίλεια, ὁμῶς μετ' ἄλλων Δεσποτείαν τῶν Βαρβάρων, καὶ τέσ-
σαρα μόνον ἔμειναν, τῆς Λασιτανίας, τῆς Ἀραγωνίας,
τῆς Ναβάρρας, καὶ τῆς Λεγιώνος ἥτοι τῆς Κασέλλης, ἡ
καὶ Κασιλίας· ἀλλὰ πάλιν μετὰ τὸν θάνατον τῆς Ἐνείκης,
εἰς τὸν καιρὸν τῆ β. Φιλίππου τῆ Βασιλέως, ἡ Ἰσπανία
ἐπανῆλθεν εἰς Μοναρχίαν, ὡς ἐν τῷ περὶ Πορτογαλ-
λίας,

λίας, εἶρηται· καὶ πάλιν ἐν ἔτει 1640, ἐχωρίσθη εἰς ἑ-
 τερον Βασιλέα τὸ Βασίλειον τῆς Πορτογαλλίας, τὸν ἐκ
 γένους Βεργαυτινῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ Ἐπαρχίαι τῆς Ἰτα-
 νίας, παρὰ τὴν Λυσιτανίαν ὑπόκεινται εἰς τρία Βασί-
 λεια, τινὲς εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Κασέλλης, εἰς τὸ Βα-
 σίλειον τῆς Ἀραγωνίας, καὶ εἰς τὸν Βασίλειον τῆς Ναυ-
 ἀρρίας, τὰ δὲ λοιπὰ ποτὲ Βασίλεια περιέχονται εἰς αὐ-
 τὰ, καθὼς ἡ Καταλωνία, καὶ ἡ Βαλεντία ὑπάγονται
 εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἀραγωνίας· τὰ δὲ λοιπὰ (ἀφηρη-
 μέναι τὰ Βασίλεια τῆς Ναυἀρρίας) ἀνήκουσιν εἰς τὸ Βα-
 σίλειον τῆς Κασέλλης, τὸ ὁποῖον δεσπόζει ταυτῶν καὶ τὴν
 Ἀραγωνίαν, καὶ τὴν ἀνωτέραν Ναυἀρρίαν, μὲ ὅλον ὅπερ οἱ
 ἐγκάτοικοι θέλουσι νὰ ὀνομάζωνται μὲ τὸ παλαιὸν ὄνομα
 τῆς Ἰταλίας, καὶ ὄχι μὲ τὸ ὄνομα τῆς Κασέλλης· ὅμως
 οἱ Ἐυγραφεῖς ἀκολουθεῖσι τὴν διαίρεσιν εἰς τὴν ἀπαρίθμη-
 σιν τῶν Ἐπαρχιῶν αὐτῆς, ἡ ὁποία ἐσωηθίδη εἰς τὸν
 βαρβαρικὸν χρόνον. ὑπόκεινται ἑσσηθίδη ὑπὸ τὴν ἐξου-
 σίαν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, παρὰ τὰς ῥηθείσας
 Ἐπαρχίας, καὶ τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως εἰς τὴν Ἰ-
 ταλίαν, τὸ Βασίλειον τῆς Σικελίας, καὶ ἡ Σαρδινία Νῆ-
 σος, τὰ ὁποῖα κρέμονται ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἀραγω-
 νίας· ἐκ δὲ τῶν Βασιλείων τῆς Κασελίας, ὑπόκεινται εἰς
 αὐτὸν τὸν Βασιλέα, παρὰ τὰς ῥηθείσας, τὸ Νότιον Μέ-
 ρος τῆς Βελγίας, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Ἐπαρχίαι ὀκτώ· ὁ-
 μοίως τὸ Κομιτάτον τῆς Βουργουνδίας, τὸ Μεδιολανικὸν Δε-
 κάτον, τὸ Μαρκιονάτον τῆς Φινάλιας, καὶ ἄλλαι παραπλή-
 σιαι Δεσποτεῖαι εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν Ἀ-
 μερικὴν τὸ μείζον Μέρος αὐτῆς, καὶ ἄλλα, ὡς ἐν τοῖς ἰ-
 δίοις τόποις ῥηθήσεται.

4. Πρῶτος ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἰταλίαν μετὰ τὸν κατα-
 κλισμὸν, ἐν τῇ διασπορᾷ τῶν Ἐθνῶν, βεβαιῶσιν οἱ Ἐυγ-
 γραφεῖς ἐκ τοῦ Ἰωσήφου τὰς ἀρχὰς λαβόντες, νὰ ἦτον ὁ
 Θεβέλ ὁ Ἐγγονος τῆς Νῶε, καὶ οἱ ἀπῶτοι κάτοικοι τῆς
 Ἰσπα-

Γατανίας, ἐσάθησαν οἱ Κελτοί, τὸ ὅποιον διὰ πολλῶν
 ὑποδεικνύουσιν· ἐκ δὲ τῶν ἐξωπερικῶν Ἰσορικῶν, ὃ, τε
 Διόδωρος, καὶ ὁ Στράβων λέγουσιν, ὅτι πρῶτοι, ὅπῃ ἐκυ-
 εῖδσαν τὴν Ἰατανίαν, ἐσάθησαν οἱ Φοίρικοι, οἵ τινες
 πλοῦσαντες διὰ τῆς ἑσῶ Θαλάσσης, ἤλθον εἰς τὰς Κελ-
 τὰς. μετὰ ταῦτα οἱ Ἕλληες ἔφερον ἀποικίας ἐκ τῆς Μα-
 σιλίας εἰς τὰ μεταξύ τῆς Πυρρῆος καὶ τῆς Ἰβη-
 ροῦ Ποταμοῦ, ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ εὐδότερα Μέρη ἐν ὑπέ-
 ροις· μετὰ τὰς Ἕλληνας, ἐπεκράτησαν τὸ μείζον μέρος
 τῆς Ἰατανίας οἱ Καρχηδόνιοι, εἴτα νικηθέντες εἰς τὸν
 δεύτερον Λυβικὸν Πόλεμον ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ διωχ-
 θέντες ἐκεῖθεν, ὑποτάγη ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἐξουσίαν
 ὅλη ἡ Ἰατανία, διαμεθεῖσα εἰς τρεῖς Ἐπαρχίας, καὶ ἔ-
 μεινον ὑπ' αὐτὰς μέχρι τῆς Αὐτοκράτορος Οὐαίβης. διότι
 εἰς τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ἐλθόντες κατ' αὐτῆς οἱ Βαυδάλοι,
 ἕθνος Γερμανικόν, ἐν ἔτει χριστοῦ ἀπὸ Χριστοῦ 411, καὶ
 ἐπικρατήσαντες, ἐμοίρασαν τὰς τρεῖς Ἐπαρχίας εἰς τρία
 Βασίλεια, τὰς ὁποίας Βαυδάλλης ὀλίγον ὑπερα, ἐδίωξον
 ἐκεῖθεν Ἀθάκλφος ὁ Βασιλεὺς τῆς Βεσγύτθων, σήσας
 ἐκεῖ αὐτὸς τὸ Βασίλειόν τε, τὸ ὅποιον διέμεινε μέχρι τῆς
 720. ἐπὶ ἀπὸ Χριστοῦ· κατ' ὃν καιρὸν ἐλθόντες ἐκ τῆς Ἀ-
 φρικῆς οἱ Μαῦροι, καὶ οἱ Σαρακῆνοι, καὶ κυριόσαντες τὸ
 μείζον μέρος τῆς Ἰατανίας, ἐξάλειψαν τὸ Βασίλειον τῶν
 Βεσγύτθων Χριστιανῶν, τελευταίως Βασιλέως αὐτῶν γε-
 γονότος τῆς Ῥωδεῖκος, ἀνθρώπου ἀχειροδεσάτου, ὃς τις ὑ-
 σερήθη καὶ μόνον τῆς Βασιλείας, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς, ὑπὸ
 τῆς Μαῦρων, ἢτοι τῆς Μόρων, τῆς κραχθούτων ἐκεῖ ὑ-
 πὸ Ἰελιανῆς Κόμητος, οἱ ὅποιοι Μαῦροι ἐμοίρασαν τὴν
 τὴν Ἰατανίαν εἰς πέντε Βασίλεια, ὅσα ἀνωτέρω εἶπαμεν.
 τελευταῖον ὁ 5. Φερδινάνδος ὁ μητρικὸς Πάππος τῆς ἑ.
 Καρόλες ἐξωστράκισεν ἀπὸ ὅλης τῆς Ἰατανίας τὰς Μαύ-
 ρας, καὶ τὰς Σαρακῆνας (τὰς ὁποίας πρῶτον ὁ γ. Φερ-
 διναῖδος εἶχε τὰς διώξει εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Γρανάτας)
 ὁ μὲν

σίαν Ἐπαρχίαν εἰς τὴν μέσῳ, καὶ ἀπ' αὐτῆς ὠνομάθη ἡ Βαυτικὴ Ἐπαρχία. καὶ ὁ Ἴβηρ, κοινῶς λεγόμενος Ἐβρο, Ποταμὸς εἰς τῶν ἐξαιρέτων τῆς Ἰσπανίας, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐν τῇ Παλαιᾷ Κασέλλῃ, εἰς τὸ σύνορον τῆς Ἀσκειίας, καὶ ἐκ τῶν ὄρων τῆς Ἀσκειίας, πλησίον τῆς λεγομένης Κώμης Φουτίβρε, διέρχεται διὰ πολλῶν Πόλεων. καὶ τέμνει διχαῖς τὸ Βασίλειον τῆς Ἀραγωνίας, καὶ δεχόμενος ἐν ἑαυτῷ πολλὰς μικροτέρας Ποταμὸς, εἰσβάλλει εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, ὀλίγον κατωτέρω τῆς Δερπύσης Πόλεως. ἀπέχουσι τὰ σώματα αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἑαυτῆς πηγῶν Μίλια 450, κατὰ τὸν Πλίνιον. ἀρχῆθεν αὐτὸς ἐχώριζε τὴν Ἰσπανίαν εἰς ἐγγυτέρω, καὶ ἀπωτέρω, ἀλλ' ὑστερον μετεβλήθησαν οἱ ὄροι αὐτῆς. περὶ δὲ τῶν Ἐλασσόνων ποταμ. θέλωμεν εἰπεῖν, διαλαμβάνοντες περὶ τῶν Πόλεων, εἰς τὰς ὁποίας πλησιάζουσιν, ἐὰν ἀξιοὶ μνήμης καὶ ὀνόματος ὦσιν.

6. Διάσημον Ὄρος τῆς Ἰσπανίας εἶναι ἡ Πυρήνη, ὅπερ καὶ Πυρηνία Ὄρη καλεῖται, καὶ ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν λός Μόντες Πυρηνίος, ὄντα μεταξύ τῆς Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας, ἀπ' Ἀνατολῶν ἐπὶ Δυσμὰς ἐκτεινόμενα εἰς λέγεσ Ἰσπανικαῖς 85, ἀπὸ τῆς Ἰερῆς δηλαδὴ, ἢ τῆς Διμένος τῆς Ἀφροδίτης, εἰς τὴν ἄκρην τῆς Μεσογείας Θαλάσσης ὄντος, ἕως τῆς Ἰερῆς τῆς Ἀγίας Σεβαστιανῆς, εἰς τὴν ἄκρην ὄντος τῆς Καταβερικῆς Ὠκεανῆς. Ἐκ τῆς μέσης ἀκρωρείας αὐτῶν (λέγουσι) να φαίνεται ἑκατέρω Θαλάσσεια. ἐκλήθησαν ἕτως ἀπὸ τῆς Πυρκαϊᾶς, ἡ ὁποία συνέβη ἐκεῖ, ἐν ἔτει μετὰ τὸν κατακλυσμόν 647. διάφορα ὀνόματα ἔχουσι κατὰ τὰς διαφόρους τόπους, οἷον μεταξύ τῆς Καταλονίας καὶ Γαλλίας, Κὸλ δὲ Πέρτις λέγονται. μεταξύ τῆς Ροσκινωνίως Κομιταῖς, καὶ τῆς Κεραιτανίας, Μόντε Καγιγο, καὶ ἐν τῇ Κεραιτανίᾳ, Κὸλ δὲ λα Πρέζα, καὶ ἐν ἄλλοις, ἄλλως. Μέρη τῆς εἶναι, καὶ τὰ Ἀντιπυρηνία Ὄρη, ὑπὸ τῶν ἐυτοπίων λεγόμενα λός Μόντες Ἀντιπυ-

ρηνίος, ἐκτεινόμενα ἐπὶ ποσὸν διάστημα, μεταξύ τῆς Οὐκρινίας, καὶ τῆς Ρεσκινωλυσίης Κομητείας.

7. Τὰ διασημότερα τῶν ἀρχαίων Ἐθνῶν τῆς Ἰσπανίας ἦσαν ἑπτὰ, οἱ Κελτίβηρες, οἱ τινες ἐκατοίκεν τὴν Ταρρακωνυσίαν, καὶ τὸ πέραν τῆς Ἰβηρος ποταμ., τὸ μείζον Μέρος τῆς Ἀραγωνίας· οἱ Οὐάσκωνες, οἱ ὅποιοι ἐκατοίκεν μεταξύ τῶν Πηριβαίων Ὀρῶν, καὶ τῆς Ἰβηρος ποταμ. ὅπως ταυτῶν εἶναι τὸ Βασίλειον τῆς Ναυάρρας, τὸ ὁποῖον ὁ εἰς Φερδινάνδος ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀραγωνίας, ἐν ἔτει 1492. ἐξώσας ἐκεῖθεν ἀπὸ τινὸς αἰτίας, τὸν νόμιμον Βασιλέα αὐτῆς Γωάννω τὸν Ἀλβρέτιον, τὸν Προέγγονον αὐτῆς, τὸ ἐκυριόσω, καὶ ἐξ ἐκείνου τῆς χρόνου, ὑπόκειται ἡ ἀνωτέρα Ναυάρρα εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἰσπανίας· ἡ δὲ κατωτέρα καὶ ἐλάσσων ὑπόκειται εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Γαλλίας, διὰ τῆς δ'. Ἐνεῖκε τῆς νομίμου Κληρονομίας αὐτῆς τῆς Βασιλείας. οἱ Οὐάνδαλοι, ἔθνος Βόρειον, οἱ ὅποιοι κυριόσαντες καὶ τῆς Ἰσπανίας, ἔσκησαν τὸν ὄρον τῆς εἰς τὴν Καϊτικὴν, τῆς ὁποίας τὸ μείζον Μέρος ἀπ' αὐτῶν Οὐανδαλιτία ἐκλήθη, καὶ κοινῶς Ἀνδαλιτζία. οἱ Κανταβροὶ, οἱ τινες δέσκονται μεταξύ τῶν Ἀσέρων πρὸς Δυσμὰς, καὶ τῶν Ἀντειγόνων πρὸς Ἀρατολάς, πλησίον τῆς ἀπ' αὐτῶν κληθείσης Κανταβεϊκοῦ Ὠκεανῶ. οἱ Ἀσέριοι, οἱ Γαλλικοὶ, οἱ Καλλαϊκοὶ, καὶ ἄλλα πολλά (α).

Κ Ε.

(α) Ἡ Ἰσπανία ἐκτείνεται ἀπὸ πρὸς 36°. βαθμ. 30", μέχρι πρὸς 43°. 44'. πλάτος, καὶ ἀπὸ πρὸς 10°. 10'. μέχρι πρὸς 21°. 30". Τινὲς δέουσιν ὅτι περιέχη 23, 890, λίγ. ἰπιρῶν γῆς.